

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

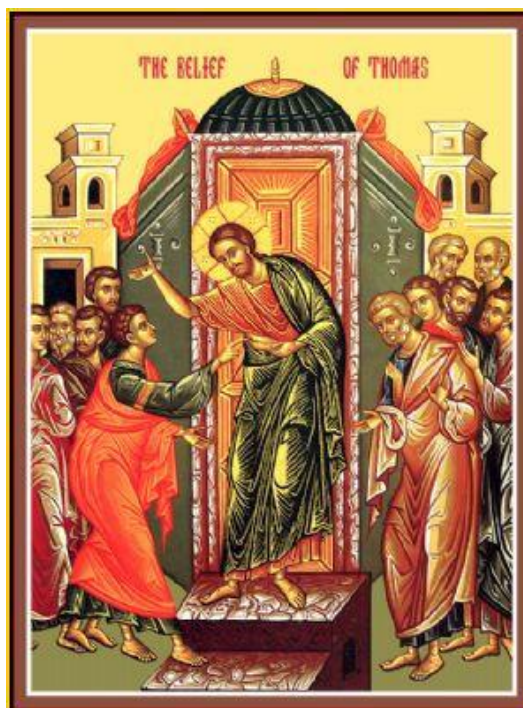
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

*Антипасха. Неділя Апостола
Томи.*

Antipascha. St. Thomas' Sunday.

*Antipascha. Dimanche de Saint
Thomas*

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«О блаженний сумнів Томи,
який привів серця вірних до пізнання ...»**

«Я люблю питати Священиків чи вони вірять у Бога чи ні.» Так розпочалася розмова недавно між Священиком і його другом, який провідував його з-поза міста, на обіді, якого вони зарядили, щоб порозмовляти про події в своєму житті. Це питання дало нагоду на щирі дискусію про співвідношення між вірою і сумнівом.

Подія, яку ми святкуємо в сьогоднішню Неділю кидає світло на цю справу. Треба нам пригадати, що Апостол Тома був лояльною людиною. Тоді коли інші Ученики побоювалися піти побачити недужого Лазаря, тому що він мешкав недалеко Єрусалиму, де, як вони добре знали, життя Ісуса було під загрозою, це Тома сказав: «Ходімо й ми, щоб померти з Ним» (Івана 11:16). Дивним є те, що вислів Томи «Не повірю» такий відомий, що його нерідко називають «невірним Томою», тоді коли його вислів: «Ходімо й ми, щоб померти з Ним», який мав би здобути для нього назву «вірний Тома», переважно забувається.

Тома любив Господа. Це його любов спонукала його відмову піддаватися самообманові про те, що його улюблений Учитель живий, тоді коли Він насправді – мертвий і він вже не побачить Його аж до Воскресіння в останній день. Ми також повинні пригадати те, що віра в воскресіння була основною справою, яка відрізнявала Фарисеїв, яких дуже поважали в тих днях, від Садукеїв, які мали владні становища.

Тома поділяв смуток всієї громади Христової про ті події Великої П'ятниці і напевно зі смутком примирився з тим, що вже не побачить Ісуса аж до того завершення часу, коли буде воскресіння всіх. Він мабуть і відчував розчарування самим собою, що тоді коли прийшла та важка критична хвилина арешту Ісуса, то він разом з іншими Учениками покинув свого улюбленого Учителя. Він вирішив, що він не дасться легко обманути, що Господь переміг смерть, хоч як би та думка не заспокоювала його, хіба що так воно насправді було.

Церква не обвинувачує його, а навпаки в Стихирі на Вечірні, яку служимо перед цією Неділею називає його сумнів «блаженим», бо ж він «привів серця вірних до пізнання». Бо ж то цей сумнів спонукав нашого ласкавого Господа дати Томі той доказ Своєї перемоги над смертю Своєю ж таки смертю, який викликав визнання віри Томі, що Ісус – Господь і Бог (Івана 20:28). А Ісус тоді визнав Тому – вірним, додавши «Блаженні ті, що не побачили, а повірили» (20:29).

Улюблені брати й сестри, ми також боремося з вимогами життя та з наближенням смерті, яка забирає наших улюблених одне за одним, і знаємо, що колись досягне й нас. Ми також стараємося дати раду зі сумнівами, про які запит отого друга Священика запрошував розмову. Ми не повинні боятися цієї теми. Ми не повинні боятися зустрічати свої сумніви. Сумніви будуть – хоч би й не висловлені – аж до хвилини, коли ми насправді дійдемо до того досвіду, якого мав Тома, коли остаточно конкретно зустрінемо Того, Який переміг смертю смерть.

До того часу нехай цей досвід Томі служить нам, як доказ для тієї віри, яку він і ми разом з ним визнаємо: Ісус – істинний Господь і Бог. Він перетворив смерть на життя. Він виконав це для нас усіх. Ми не помираємо – наші улюблені не помирають. Ми засинаємо в Господі (Діянь 7:60). Лишається нам святкувати, визнавати й виявляти ту перемогу проявляючи Його життя у нас, доки ми в цьому світі. А це означає, що ми можемо ділитися розмовою про наші сумніви, але ми завжди повинні визнавати й проголошувати свою віру і своє життя будувати саме на ній а не на сумнівах.

Господи, Ти що перетворив сумніви Томі на віру, як і перетворив смерть на життя, перетворюй і нас з дня на день із тих, які переможені сумнівами та зневірою на переможних, що визнають Твою істину й Життя у слові та ділі тепер і навіки. Амінь.

Antipascha. St. Thomas' Sunday

"O excellent unbelief of Thomas, which led the hearts of the faithful to knowledge..."

"I like to ask priests whether or not they believe in God." So began an interesting conversation recently between a pastor and his friend visiting from out of town at a lunch meeting they had arranged to catch up on what had been going on their lives. This provided an opportunity for an honest discussion about the relationship between faith and doubt.

The event we celebrate on today's Sunday sheds light on this matter. The Apostle Thomas, we should remember, was a man of loyalty. When the other disciples were afraid to go to see the sick Lazarus because he lived so close to Jerusalem where they knew Jesus' life was in danger, it was Thomas who said: "Let us also go to die with Him" (John 11:16). It is a curious thing that Thomas' "I will not believe" is so well-known that he is commonly called "doubting Thomas" while his "Let us also go to die with Him", which ought to get him the title "faithful Thomas", is usually ignored.

Thomas loved His Lord. It was because of his love for Him that he did not want to give way to self-deception, to consider His beloved Master to be alive whereas He was in fact dead and lost to him, at least until the final Resurrection. We must recall that belief in the final Resurrection was the very thing that distinguished the Pharisees, who were held in great esteem in those days, from the Sadducees who held

Antipascha. Dimanche de Saint Thomas

"O excellente incréduité de Thomas, qui a conduit les cœurs des fidèles à la connaissance..."

«J'aime demander aux prêtres s'ils croient en Dieu ou non." C'est ainsi qu'a commencé récemment une conversation intéressante entre un pasteur et son ami qui était en visite à la ville lors du déjeuner, qu'ils avaient organisé pour se mettre à jour sur ce qui s'était passé dans leur vie. Cela a donné l'occasion pour une discussion honnête sur le lien entre la foi et le doute.

L'événement que nous célébrons ce dimanche fait la lumière sur ce sujet. L'Apôtre Thomas, nous devons nous le rappeler, était un homme de fidélité. Quand les autres disciples avaient peur d'aller voir Lazare, malade, parce qu'il vivait si près de Jérusalem où, comme ils le savaient, la vie de Jésus était en danger, c'était Thomas qui a dit: «Allons-y, nous aussi, pour mourir avec Lui.» (Jean 11:16). Il est étrange que ces paroles de Thomas: «Je ne croirai pas» soient tellement connues qu'il est souvent appelé «Thomas l'Incrédule», tandis que ses autres mots: «Allons-y, nous aussi, pour mourir avec Lui», ce qui aurait dû lui donner le titre de «Thomas le Fidèle», sont généralement ignorés.

Thomas aimait son Seigneur. À cause de son amour pour Lui il ne voulait pas se soumettre à l'auto-tromperie, à considérer son Maître

positions of power.

Thomas shared everyone's grief about what had happened on Good Friday, and was probably sadly resigned to not seeing Jesus again until that last day at the consummation of time. He was likely disappointed in himself, that when the hour of crisis had come, he had, like the other disciples, abandoned their beloved Master. He was certainly not going to let himself be fooled into thinking that the Lord had overcome death, comforting though the thought might be, unless that were truly shown to be the case.

So far from blaming Him the Church, in a Sticheron of the Vespers celebrated on the eve of this Sunday, calls his doubt an "excellent unbelief, which led the hearts of the faithful to knowledge". For it was this doubt that moved our gracious Lord to provide Thomas - and us - with evidence of His victory over death by His death, which then moved Thomas to make his confession of faith that Jesus is Lord and God (John 20:28). And Jesus proclaims Thomas to be a believer, adding "Blessed are they that have not seen, and yet have believed" (20:29).

Beloved brothers and sisters, we too, as those struggling to deal with the challenges of life, with the approach of death which one by one claims our loved ones, and, we know, will also one day reach for us, deal with the issues of belief and doubt, about which the pastor's friend had invited a discussion. We must not be afraid to visit this topic. We must not be afraid to confront our doubt. Doubt will remain, at least in potential, up

bien-aimé d'être en vie alors qu'Il était en fait mort et perdu pour lui, au moins jusqu'à la Résurrection finale. Il ne faut pas oublier que c'était la croyance en la Résurrection finale qui distinguait les Pharisiens, tenus en haute estime ces jours-là, des Sadducéens qui étaient au pouvoir.

Thomas a partagé la douleur de tout le monde sur ce qui s'était passé le Vendredi Saint, et s'est probablement tristement résigné à ne pas voir Jésus à nouveau jusqu'à la dernière journée de la consommation des temps. Il a probablement été déçu de soi-même, car lorsque l'heure de la crise était venue, il avait, comme les autres disciples, abandonné leur Maître bien-aimé. Il n'allait certainement pas se laisser bernier en pensant que le Seigneur avait vaincu la mort, malgré que cette pensée ait pu le reconforter, à moins que cela soit bien le cas.

Donc, loin de le blâmer, l'Eglise, dans un Stichère des Vêpres célébré la veille ce dimanche, appelle son doute «une excellent incréduité, qui a conduit les cœurs des fidèles à la connaissance». Car c'est ce doute qui a poussé notre gracieux Seigneur à fournir à Thomas - et à nous - la preuve de Sa victoire sur la mort par Sa mort, qui à son tour a incité Thomas à faire sa confession de foi que Jésus est Seigneur et Dieu (Jean 20:28). Et Jésus proclame Thomas être un croyant, en ajoutant: «Heureux sont ceux qui croient sans

to the very time when we fully experience, as did Thomas, the ultimate evidence provided by the encounter with the One who has overcome death.

Until that time, let this experience of Thomas' serve as a confirmation of the faith he, and we along with him, professes and confesses: Jesus is truly Lord and God. He has transformed death into life. He has done it for us all. We do not die – our loved ones do not die. We fall asleep (Acts 7:60). Jesus has won the victory for us. It remains for us to celebrate, confess and show that victory by manifesting His life in us as long as we are in this world. And that means that we may share our doubts, but we must always confess and proclaim our faith and build our lives upon it and not upon our doubts

Lord, You Who transformed Thomas' doubt into faith, even as You transformed death into life, transform us from day to day from those defeated by doubt and unbelief into the victorious proclaimers of Your truth and life in word and deed, now and always. Amen.

avoir vu.» (20:29).

Frères et sœurs bien-aimés, nous aussi, comme ceux qui luttent pour affronter les défis de la vie, à l'approche de la mort qui, un par un prend nos proches, et, nous le savons, un jour elle viendra nous chercher, nous traitons nous-mêmes la question de croyance et de doute dont l'ami du pasteur a fait une discussion. Nous ne devons pas avoir peur d'aborder ce sujet. Nous ne devons pas avoir peur de faire face à notre doute. Le doute restera, au moins comme possible, jusqu'à l'heure où nous aurons pleinement eu l'expérience, tout comme Thomas, de la preuve ultime de la rencontre avec Celui, Qui a vaincu la mort.

Jusqu'à ce moment-là, que cette expérience de Thomas serve à confirmer la foi qu'il avait confessée et avoué (et nous ferons ceci ensemble avec lui): Jésus est vraiment Dieu et Seigneur. Il a transformé la mort en vie. Il l'a fait pour nous tous. On ne meurt pas - nos proches ne meurent pas. Nous nous endormons (Actes 7:60). Jésus a remporté la victoire pour nous. Il nous reste à célébrer, confesser et montrer cette victoire en manifestant Sa vie en nous, pendant tout notre séjour dans ce monde. Et cela signifie que nous pouvons également partager nos doutes, mais il faut toujours confesser et proclamer notre foi et baser notre vie sur la foi et non pas sur nos doutes.

Seigneur, Toi qui as transformé le doute de Thomas en la foi, comme Tu as transformé la mort en vie, transforme nous aussi de jour en jour de ceux qui sont vaincus par le doute et l'incrédulité en ceux qui proclament victorieusement Ta vérité et Ta vie en paroles et en actes, maintenant et toujours. Amen.